

WALDA FELIKS (1908-1993)

Urodził się 15 listopada 1908 roku w Grodzisku Wielkopolskim. Syn Hipolita i Katarzyny z domu Grześkowiak. Od 1915 roku uczęszczał do Szkoły Elementarnej w Grodzisku, którą ukończył w 1922 roku. Od 1923 roku do czerwca 1926 roku praktykował w firmie handlowej Stanisława Gintera w Grodzisku, jednocześnie uczęszczając do Wieczorowej Szkoły Doksztalającej Zawodowej. W 1926 roku zamieszkał w Poznaniu i od 1 listopada do października 1932 roku pracował w charakterze ekspedienta w firmie Szymanderas. W latach 1925-1930 był czynnym członkiem chóru „Harmonia” w rodzinnym Grodzisku. W latach 1930-1939 śpiewał w chórze „Arion” w Poznaniu. Z zespołem tym miał ścisłe powiązania i był jego członkiem aż do 1976 roku.

30 października 1932 roku został powołany do czynnej służby wojskowej, którą odbył w pierwszym batalionie czołgów i samochodów pancernych 1. pułku pancernego w Poznaniu. 2 lutego 1934 roku skierowany do Podoficerskiej Szkoły Telegrafistów w Krakowie, którą ukończył w sierpniu z wynikiem celującym, awansując na stopień kaprała z przydziałem na stanowisko dowódcy drużyny. Miesiąc później przeniesiony został do rezerwy. W 1936 roku, po odbyciu czterotygodniowych ćwiczeń rezerwy, awansowany został na stopień plutonowego.

Od października 1934 roku do sierpnia 1937 roku kontynuował pracę w firmie Szymanderas, a od września 1937 roku do sierpnia 1938 roku w zakładzie Szuberta w Poznaniu. Następnie przeniósł się do Gostynia, gdzie do 26 sierpnia 1939 roku prowadził własny sklep. 28 sierpnia 1939 roku został zmobilizowany do 3. pułku pancernego w Warszawie. W stopniu plutonowego brał udział w obronie stolicy jako dowódca radiostacji. Uniknąwszy niewoli niemieckiej, w końcu października 1939 roku, powrócił do Gostynia.

Od 31 tegoż miesiąca zakładnik niemiecki. Do końca grudnia 1940 roku pracował w gostyńskiej Cukrowni w charakterze wagowego, a od stycznia do marca 1941 roku w Zarządzie Miejskim w Gostyniu. Następnie do sierpnia 1941 roku zatrudniony był na stanowisku kierownika sklepu pod zarządem niemieckim. W 1945 roku w Gostyniu zawarł związek małżeński z Heleną Woźniak. W październiku 1945 roku otrzymał stałą pracę w Cukrowni w Gostyniu, początkowo jako wagowy, następnie kasjer, starszy referent zbytu i starszy magazynier. W tej fabryce pracował aż do przejścia na emeryturę w dniu 15 listopada 1973 roku.

Z jego inicjatywy, w 1946 roku powstał chór „Dzwon”, którego do 1980 roku był dyrygentem. Przez 23 lata (1953-1976) dzierżył w swych dłoniach batutę dyrygenta X Okręgu Śpiewaczego w Gostyniu. W latach 1954-1955 kierował zespołem śpiewaczym przy Komendzie Powiatowej MO

w Gostyniu, a w latach 1957-1959 chórem gostyńskiego Liceum. Jako wieloletni nauczyciel-dyrygent przyczynił się do upowszechniania pieśni w całym rejonie gostyńskim. Od 22 kwietnia 1976 roku członek ZBoWiD.

Zmarł 6 marca 1993 roku i pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.

Posiadał odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi (1972), Medal „Za udział w wojnie obronnej 1939” (1982), Odznakę „Zasłużony Działacz Kultury” (1977), Odznakę Tysiąclecia Państwa Polskiego (nr leg. 9951), Odznakę Honorową „Zasłużony dla Powiatu Gostyńskiego” (leg. nr 60), Odznakę „Za Zasługi dla Województwa Leszczyńskiego” (1982), Odznakę „Za Zasługi dla Województwa Poznańskiego” (leg. nr 4939), Odznaki Śpiewacze I i II oraz IV stopnia z Laurem. W 1987 roku Rada Narodowa Miasta i Gminy Gostyń przyznała mu „Laur Gostynia”.

Informacje Marii Osiewicz – zbiory rodzinne; Związek Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych Koło Gostyń. *Akta osobowe Cukrowni Gostyń S.A.*; F. Glura, *Ostatnie pożegnanie. Feliks Walda*, „Gazeta Gostyńska” 1993, nr 7, s. 44; T. Paprocki, *Feliks Walda*, „Przyjaciel Ludu” 1996, z. 1-2, s. 43.44.